

[Chr. Christensen.]

svaret placeret igennem en ansvarlig minister tilbage til folketinget. Derfor stemmer vi for ændringsforslag nr. 5.

Mølgaard (DR):

Jeg skal blande mig langt uden om debatten om centrum-demokraternes flere eller færre forskellige sæt meninger, men jeg skal blot give det lille kollegiale råd i samme sammenhæng, at jeg tror bestemt, hr. Melchior kan opfatte det som en personlig anerkendelse, når man fra forskellige sider har sagt, at hr. Melchior nok har en anden opfattelse, end et andet gruppe medlem fra centrum-demokraterne har tilkendegivet over for spørgsmålet om, hvorvidt vi skal være censurtilhængere eller vi skal være liberale på dette område. Jeg opfatter selv hr. Melchior som relativt frisindet i denne sammenhæng, og i konsekvens heraf vil jeg – på linje med, men dog noget stærkere end centrum-demokraterne – på retsforbundets gruppes vegne tilkendegive, at vi ikke vil være med til den form for censur, der vil indebære, at man inden for en rammebevilling går med til specielt at lukke et så »forargeligt« foretagende som workshoppen, der jo i virkeligheden er åbent for eksperimenter, åbent for uddannelse, åbent for at sætte spotlight på nogle samfundsfænomener, som der er brug for at belyse lidt stærkere. Når det kommer til stykket, vil vi hellere støtte noget sådant, end vi vil støtte plyskulturføretagender af den ene eller den anden art, og bevillingerne ligger jo inden for en ramme, som må diskuteres for sig.

Jeg vil gerne over for det sæt ændringsforslag, der her foreligger til forhandling, i ét og alt erklære mig enig med ordføreren for socialdemokratiet og dermed jo også med ordføreren for det i reglen regeringsbærende parti, hvorved det vel også er sagt, at når jeg kan give min tilslutning til bemærkningen om, at ministeren ikke duer som overdommer, ligger der ikke deri nogen mishagstilkendegivelse over for denne minister, men en tilkendegivelse af, at det rent principielt er forkert, at ministeren bliver til politisk overdommer over for de enkelte projekter.

Vi er modstandere af politisk censur. Vi er modstandere af, at politisk smag og behag fra tid til anden skal styre, hvilke projekter der skal køre, og vi er modstandere af, at workshoppen, fordi den er et eksperimenterende led, skal lukkes.

Vi er ligesom DKP opmærksomme på, at der foreligger monopolfare, og vil da formentlig stemme imod lovforslaget som helhed, men det må vi vende tilbage til i forbindelse med tredje behandling; vi er ikke færdige med den diskussion i gruppen.

Om ændringsforslagene skal jeg bemærke, at vi vil stemme imod de 5 første og kun stemme for det sjette, der går ud på en ændret ikrafttrædelsesdato.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Det er meget velgørende at høre fru Birte Weiss og hr. Bernhard Baunsgaard, der ligesom slår syv kors for sig, når de hører ordet censur. Ja men hvad er det, socialdemokratiets og det radikale venstres kulturpolitik egentlig indebærer? Den indebærer ene og alene censur. Det er simpelt hen det, der bliver konsekvensen af socialdemokratiets og det radikale venstres støttepolitik, for man kommer ikke uden om, at når kunstnerne og kunsten skal have støtte, så er der nogle mennesker, der skal sidde og censurere og dermed afgøre, hvem der skal have støtte, og hvem der ikke skal have støtte.

I øjeblikket er det filminstitutets bestyrelse, der udøver censur over for kunstnerne. Nu foreslår man altså, at politikerne skal have mulighed for at trække de værste misforståelser fra; det er såmænd det eneste, der sker. Man har altså censur i øjeblikket, så det nytter ikke noget, man vil prøve at give det indtryk af noget andet, nemlig at man ikke bryder sig om censur.

Den eneste måde, man kan undgå censur af kulturlivet og kunsten på, er ved simpelt hen at sige, at kulturlivet og kunsten ikke skal være afhængige af støtte, nemlig ved at der overhovedet ikke gives nogen statsstøtte. Så bliver det en fri kultur og frie kunstnere, der vil være fuldstændig uafhængige både af politikere og bestyrelsesmedlemmer i filminstituttet og mange andre steder.

En ting har undret mig særdeles meget, og det er, at partier som det konservative folkeparti, venstre og andre, der ellers plejer at give udtryk for, at de godt kunne tænke sig at foretage besparelser på de offentlige budgetter, end ikke kan være med til besparelser på noget så luksuriøst som mere eller mindre feriebetonede rejser til filmfestivaler i Cannes og hermed altså også den cocktaildrikning osv., der foregår dernede. De kan heller ikke engang